

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka, soudkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudce JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **U. O. A.**, zast. Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2013, č. j. OAM-236/ZA-ZA09-P12-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2013, č. j. 2 Az 2/2013 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele Mgr. Lilianě Křístkové, advokátce se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, **se přiznává** na náhradu nákladů řízení částka **4 114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2013, č. j. OAM-236/ZA-ZA09-P12-2012, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) zastavilo podle § 25 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) o udělení mezinárodní ochrany; dle citovaného zákonného ustanovení se řízení zastaví, jestliže „žadatel o udělení mezinárodní ochrany v průběhu řízení neoprávněně vstoupil na území jiného státu nebo se o neoprávněný vstup na území jiného státu pokusil“. Takto vymezenou skutkovou podstatu naplnil stěžovatel pokusem vycestovat s falešným cestovním dokladem dne 18. 12. 2012 z letiště Václava Havla v Praze do Dubaje s následným pokračováním do Lagosu.

Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného rozsudkem napadeným kasační stížností zamítl. V odůvodnění tohoto rozsudku s odkazem na judikaturu Nejvyššího

správního soudu městský soud především uvedl, že při naplnění podmínek pro aplikaci § 25 písm. h) zákona o azylu vzhledem k procesnímu charakteru tohoto ustanovení žalovaný již nezkoumá důvodnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Důvody, o něž stěžovatel opřel podanou kasační stížnost navrhuující zrušení rozsudku městského soudu, netřeba opakovat, jelikož jsou stěžovateli známy. S kasační stížností spojil stěžovatel návrh na přiznání jejího odkladného účinku.

Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s ustanovením § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaném pod č. 933/2006 Sb. NSS (vyhledatelné též – stejně jako dále citovaná rozhodnutí – na www.nssoud.cz), v němž vyložil neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. Závěry v tomto rozhodnutí traktované jsou zcela použitelné i v nyní projednávané věci; vzhledem k jejich všeobecné dostupnosti a stabilizovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu podepřené neměnnosti postačí na ně odkázat.

Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje v konkrétním případě přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat; neunesení břemene tohoto tvrzení by samo o sobě postačovalo k odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost. Z kasační stížnosti však lze dovodit, že stěžovatel přesah svých vlastních zájmů spatřuje v zásadních pochybeních městského soudu a žalovaného spočívajících v nezohlednění překážek pro vycestování, resp. neaplikování zásady *non-refoulement*, případně v nepřezkoumatelnosti naříkaného rozsudku.

K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že prvá z uvedených námitek byla již jeho judikaturou řešena; v podrobnostech zde postačí připomenout rozsudek ze dne 16. 1. 2004, č. j. 4 Azs 41/2003 - 50. Právní úvahy v tomto rozhodnutí obsažené jsou plně aplikovatelné i v případě stěžovatele.

Na uvedené rozhodnutí navázal rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2007, č. j. 9 Azs 23/2007 - 64, publikovaný pod č. 1336/2007 Sb. NSS. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že závěry vyslovené v rozsudku č. j. 4 Azs 41/2003 - 50 jsou správné, avšak je nutno k nim doplnit řešení situace, kdy případ nelze posoudit toliko v intencích vnitrostátní právní úpravy, ale též v souvislosti s ochranou poskytnutou jakoukoli mezinárodní smlouvou, jíž je Česká republika vázána, pokud by taková smlouva upravovala problematiku odlišně od vnitrostátního práva. K uvedenému Nejvyšší správní soud zdůraznil, že takový postup „*nelze uplatňovat automaticky vždy, ale jen tehdy, pokud to skutkové okolnosti vyžadují*“, tedy „*kdy stěžovatel předložil ve správním řízení dostatečně přesvědčivé důkazy svědčící o reálném ohrožení jeho života v zemi jeho původu*.“

V projednávané věci stěžovatel ani ve správním řízení, ani v žalobě či kasační stížnosti žádná taková tvrzení nepřednesl; tvrdil pouze, že v zemi původu pomohl zachránit „*bílého*

pokračování

muže“ uneseného jako odplatu za těžbu ropy v dané oblasti, což mu údajně měla místní komunita vyčítat. Nehledě na rozpory ve výpovědích (např. stěžovatel původně vypovídal, že zachránění muži byli dva, vypovídal odlišně o místu, kde měli být drženi – původně v domě starosty, posléze na jiném neznámém místě - či o vztazích s místním starostou, který mu měl původně vyhrožovat v dané souvislosti zabitím, později však uvedl, že s ním měl blízký vztah), takové tvrzení není předložením přesvědčivého důkazu ve smyslu citovaného rozsudku ze dne 14. 6. 2007, č. j. 9 Azs 23/2007 – 64.

Ohledně dalších stěžovatelových námitek možno k věci souhrnně konstatovat, že žalovaný dospěl procesně bezvadným způsobem k závěru respektujícímu relevantní zákonnou úpravu; práva stěžovatele nebyla ve správním řízení ani v rozhodnutí jím završeném nikterak zkrácena. Městský soud správně a s dostatečným odůvodněním žalobu zamítl, a to aniž by se při svém rozhodování dopustil jakéhokoliv pochybení způsobilého přivodit zrušení stěžovaného rozsudku.

Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; proto ji dle § 104a s. ř. s. odmítl.

O akcesorickém návrhu žádajícím přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo třeba zvlášť rozhodovat, neboť bezodkladným rozhodnutím o kasační stížnosti samotné se stal tento návrh požadavkem obsoletním. Nejvyšší správní soud k tomu navíc poznamenává, že kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany má dle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek (s výjimkou kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o udělení doplňkové ochrany osobou požívající doplňkové ochrany) vždy.

Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

Ustanovené advokátce se dle § 35 odst. 8 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepsání kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč, celkem částka 3 400 Kč. Přestože advokátka na výzvu Nejvyššího správního soudu nedoložila osvědčení, že je plátkyní daně z přidané hodnoty, toto osvědčení je obsaženo ve spisu městského soudu. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud přiznanou odměnu navýšil o sazbu této daně ve výši 21 % na výslednou částku 4 114 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2013

JUDr. Radan Malík

předseda senátu